

Na první neděli po Novém roce, na 4. ledna 2009, byl v pražském Vagónu naplánován koncert valašské jazzrockové skupiny [Ležérně a vleže](#). Z Valašska je ale do Prahy daleko. A zpátky možná i o kousek dál! Proto se nemohli všichni členové kapely, takřka hned po svátcích, z pracovních důvodů, na tento koncert vypravit. Leč Aleš Mrňa Mrnůštík a Jura Nedavaška, a s nimi Beata Bocek, pěnice a kytaristka a už zhruba rok také členka kapely, se rozhodli, že termín nesmí být zmařen. Ještě zatelefonovali v Praze žijící mladé valašské muzikantce

[Lucce Redlové](#)

a vyrazili ze svého království do centrální obce Zemí koruny české. A byl z toho hezký večůrek, na kterém se, takhle hned po svátcích a návratech z chalup, hor a kdovíodkud, překvapivě sešlo zhruba na půl sta diváků.

Začátek programu patřil hostující písničkářce Lucii Redlové. Při svých písních, jejichž inspirace je pevně

Hvězdou večera byla Pražanům málo známá zpěvačka Beata Bocek, disponující vedle velkého hlasu i s

Po malé sérii písní při kytare se k Beatě přidali Ležérňáci, Aleš Mrnůštík (el. kytara) a Jura Nedavaška (

Podobně jako v první části koncertu přizvala Lucka Redlová do jedné písně jako hosta Juru Nedavašku

Jako bonus přidávám sólovou fotku zlého dědka Nedavašky, často považovaného za úhlavního nepřítele všech zvukařů. Ve Vagónu jsme ho všichni viděli, jak se s tamními vládci šňůr, mikrofonů a čudlíků srdečně baví. Dokonce se s nimi smál otevřenými ústy! Za velkými bicími ho u Žambochů neuvidíte, tak se podívejte aspoň tady, jak vaří?

Valašský večůrek ve Vagónu

Napsal uživatel Cimbura

Středa, 14 Leden 2009 04:00

Večer utekl nečekaně rychle. Program měl vynikající gradaci a spád. A když jsem po koncertě Mrňovi Mrnůščíkovi říkal, že to byl pro mne letos, aspoň prozatím, ten nejlepší koncert, přišlo mi trochu líto, že pár minut před půlnocí ze 4. na 5. ledna to zní jako laciný vtip. A pak už jsem jenom utíkal. Ne že by mě Mrňa hnál. Tramvaj mi jela. Takže jsem chlapcům ani nestačil povědět, že jediné, co mi toho večera chybělo, byl zvuk trubky Zbyňka Jakubce, a taky jeho ležérní zpívání, jako kontrast k Beatinu krásnému hlasu. Jinak to bylo fakt moc dobrý! A já byl taky dobřej: ta tramvaj mi neujela.

P. S.: Autorkou fotografií je Rejka Hudbandová. Celou fotoreportáž si můžete prohlédnout [zde](#) .